

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенка Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої, окремого положення другого речення частини п'ятої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII

м. К и ї в
17 травня 2022 року
№ 41-1(I)/2022

Справа № 3-32/2022(62/22)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання, доповідач),
Кичун Віктор Іванович,
Філюк Петро Тодосьович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенка Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої, окремого положення другого речення частини п'ятої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В. П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. До Конституційного Суду України звернувся Ващенко С.Є. із клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 8, статті 21, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 126, статті 151², частині другій статті 152 Конституції України частину третю, окреме положення другого речення частини п'ятої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон).

Згідно з оспорюваними положеннями Закону „щомісячне довічне грошове утримання виплачується судді у відставці в розмірі 50 відсотків суддівської винагороди судді, який працює на відповідній посаді. За кожний повний рік роботи на посаді судді понад 20 років розмір щомісячного довічного грошового утримання збільшується на два відсотки грошового утримання судді“ (частина третя статті 142); „щомісячне довічне грошове утримання суддям виплачується органами Пенсійного фонду України“ (окреме положення другого речення частини п'ятої статті 142).

Із матеріалів справи вбачається, що з 17 вересня 2016 року на підставі Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI зі змінами Ващенко С.Є. як судді у відставці було призначено щомісячне довічне грошове утримання у розмірі 86 відсотків суддівської винагороди судді, який працює на відповідній посаді. Не погодившись із такими діями Управління Пенсійного фонду України у місті Хмельницькому, Ващенко С.Є. оскаржив їх у судовому порядку. Використавши всі засоби національного юридичного захисту, суб'єкт права на конституційну скаргу не отримав бажаного для себе довічного грошового утримання судді у відставці у розмірі 90 % відповідних сум суддівської винагороди та вважає частину третю, окреме положення другого речення частини п'ятої статті 142 Закону такими, що „за своєю суттю істотно порушують законодавчо визначені до цього гарантії

незалежності судді, у тому числі звужують рівень матеріального забезпечення та соціального захисту судді у відставці“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу (частина перша); а також передбачено вимоги до конституційної скарги, зокрема наявність обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт б частини другої).

Однак Ващенко С.Є., стверджуючи, що внаслідок застосування оспорюваних положень Закону зазнало порушення його право, гарантоване частиною першою статті 41 Конституції України, фактично висловив незгоду з судовим рішенням.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту б частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ващенко Сергія Євгенійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини третьої, окремого положення другого речення частини п'ятої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**